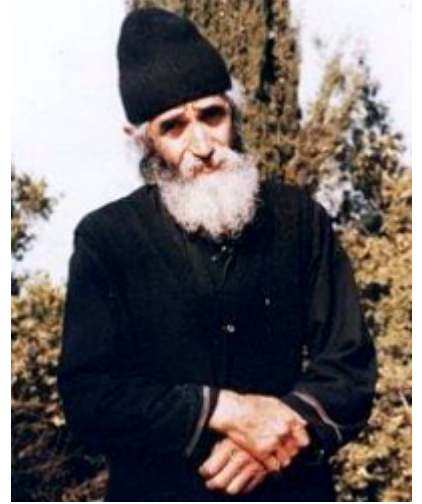

Στον κόσμο της χριστιανικής «προφητείας»

«Είμεθα πεπεισμένοι ότι η Αγία του Χριστού Εκκλησία πορεύεται προς την τελικήν αναμέτρησιν μετά του Αντιχρίστου και όλων των οργάνων του».

(Από τα πρακτικά της συνάξεως του Αγίου Όρους, 23/8/1997)

«Πολλά σημεία βεβαιώνουν ότι ευρισκόμεθα σε εσχατολογικήν εποχήν ή βαδίζοντας σ' αυτήν. Άλλοι ομιλούν περί του Αντιχρίστου, άλλοι περί της Β' Παρουσίας του Χριστού. Οι καιροί αποκαλυπτικοί. Οι εξελίξεις υπολογίζονται πλέον όχι με αιώνες, αλλά με μήνες. Σε μία Δεκαετία τα πάντα μπορούν να συμβούν».

(Αρχιμανδρίτης Εμμ. Καλύβας, «Το χάραγμα του Αντιχρίστου», 1989)

Η προφητεία είναι είδος θρησκευτικού «εμπνευσμένου» λόγου, ο οποίος εκφέρεται με σκοπό να προειδοποιήσει για τα μέλλοντα. Κατά τους ισχυρισμούς των χριστιανών, η πηγή πρόλευσής είναι ο ίδιος ο Θεός. Πιο συγκεκριμένα, το τρίτο πρόσωπο της «Τριάδας», το «Άγιο Πνεύμα». «Πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται• οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτέ προφητεία ἀλλ' ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι θεοῦ ἄνθρωποι» (Β' Πέτρου, 1:20-21).

Σε παλαιότερα άρθρα είχαμε ασχοληθεί με το θέμα της «προφητείας». Συγκεκριμένα, στο άρθρο «Εξετάζοντας τις προφητείες για τον Ιησού», είχαμε δει τις παραποιήσεις των χριστιανών προκειμένου να υποστηρίξουν την μεσσιανικότητα του Ιησού. Είχαμε εξετάσει τις 26 ρήσεις που επικαλούνται οι άγνωστοι συντάκτες των ευαγγελίων από την Παλαιά Διαθήκη και είχαμε επισημάνει τις παραχαράξεις, τις νοθείες, και τα αυθαίρετα συμπεράσματά τους.

Στο άρθρο «Η απάτη των απολογητών για τις δήθεν αρχαιοελληνικές προφητείες

για τον Χριστό», είχαμε δει τον τρόπο που οι σύγχρονοι απολογητές απομονώνουν χωρία από τα αρχαιοελληνικά κείμενα στα οποία δίνουν το νόημα που αυτοί θέλουν και ότι επίσης καταφεύγουν σε κείμενα που η σύγχρονη επιστημονική έρευνα έχει αποδείξει ως αρχαιότερες πλαστογραφίες.

Στο άρθρο «Η διαχρονική απάτη των “προφητειών” ως εργαλείο για χειραγώγηση του θρησκευόμενου όχλου», είχαμε δείξει τον τρόπο που κατασκευάζονται, πλαστογραφούνται και διασκευάζονται «προφητείες», κυρίως θρησκευτικό-πολιτικής κατεύθυνσης. Είχαμε αναφερθεί στους χρησμούς του Λέοντος του «Σοφού», στον «Αγαθάγγελο», στον «όσιο» Ανδρέα, στον Μεθόδιο Πατάρων, στον Ταράσιο Κωνσταντινουπόλεως και στην «προφητεία» που βρίσκεται χαραγμένη στον τάφο του «Μεγάλου» Κωνσταντίνου, όπως την αποκρυπτογράφησε ο τουρκόφιλος πατριάρχης Γεννάδιος.

Είδαμε επίσης σε δύο άρθρα (1, 2), ότι η «Αποκάλυψη» του Ιωάννη κάθε άλλο παρά προφητικό κείμενο είναι.

Εδώ, θα προσθέσουμε κάποια επιπλέον στοιχεία όσον αφορά την «διαχρονική απάτη». Θα επιχειρηθεί να καταδειχτεί ότι καμία θεϊκή πρόνοια δεν παρεμβαίνει ανοίγοντας παράθυρο στο μέλλον.

Οι «προφητείες» που παρατίθενται υπάρχουν καταγεγραμμένες σε διάφορα βιβλία. Με τις «προφητείες-μαϊντανούς», δεν θα ασχοληθούμε, αφού είναι πασιφανές στους νουνεχείς αναγνώστες του ιστότοπου ότι πρόκειται για καραμπινάτη απάτη. Πουθενά δεν είναι καταγεγραμμένες, άρα δεν μπορούν να ελεγχθούν. Πάντα έρχονται στο φως κατόπιν εορτής. Δεν θα ασχοληθούμε λοιπόν με αυτές.

Πολλές «προφητείες» είναι παρμένες από αυτόν τον ορθόδοξο διαδικτυακό τόπο. Άλλες από το βιβλίο του μοναχού Αγίου όρους, Νείλου Σωτηρόπουλου, «Η ερχομένη οξεία και δίστομος ρομφαία». Για περαιτέρω έρευνα, ανέτρεξα σε τόμους της Ελληνικής Πατρολογίας (P.G.).

Στόχος είναι να σχηματοποιηθούν και να μπουν σε κατηγορίες, αναφέροντας ενδεικτικά παραδείγματα, για να μπορεί ο αναγνώστης να διακρίνει κάθε φορά (και να κρίνει) αυτό που διαβάζει .

Πως οι αρχαιότεροι πατέρες προσπάθησαν να ξεπεράσουν το πρόβλημα της «προφητείας»

Θα ξεκινήσουμε με ένα εδάφιο-κλειδί, για την κατανόηση του θέματος

«χριστιανική προφητεία». Ο απόστολος Παύλος αναφερόμενος στο χάρισμα της «προφητείας» στην πρώτη «Προς Κορινθίους» επιστολή του, γράφει: «*ἡ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν (σημείον)*» (14:22). Η «προφητεία» είναι σημάδι θεϊκό για τους πιστούς, οι οποίοι έχουν μπει ήδη σε μια διαδικασία αποδοχής άνευ όρων (όπως ορίζεται και αναλύεται η «πίστη» στην προς «Εβραίους» επιστολή). Ένας «άπιστος», δηλαδή ένας άνθρωπος που δεν έχει μπει στην διαδικασία αυθυποβολής (όπως έχει αναλυθεί στο άρθρο «Η πίστη εμετρήθη, εζυγίσθη, και ευρέθη ελλιπής - σκέψεις περί πίστεως και απιστίας»), είναι ελεύθερος ώστε να συγκρίνει, να διακρίνει, να κρίνει και να συμπεράνει. Βεβαίως ο Παύλος, στην ίδια επιστολή, μας λέει ότι υπάρχει περίπτωση μια «προφητεία» να μην είναι ορθή. Κατά κανόνα, αυτό οφείλεται στην υπερηφάνεια του προφήτη (όταν είναι εντός της κοινότητας), ενώ για τους εκτός κοινότητας, είναι πάντα από τον «Διάβολο» και «πνεύματα πλάνης». Και πάλι όμως, η κρίση για το αν μια προφητεία είναι αποδεκτή, δεν ανήκει στους απλούς πιστούς. Κρίνεται από ένα άλλο χάρισμα, αυτό της «διάκρισης των πνευμάτων».

Οι πατέρες της Εκκλησίας, έχοντας γνώση του προβληματικού χαρακτήρα των προφητειών (κάτι που ισχύει τόσο για αυτές που περιλαμβάνονται στην Βίβλο, όσο και για εκείνες που αποδίδονται σε «αγίους» εκτός Βίβλου) και προσπαθώντας πάντα να δικαιολογήσουν αντί να ξεκαθαρίσουν, τονίζουν στην διδασκαλία τους ότι η «προφητεία» αναγνωρίζεται **μετά** την έκβαση των πραγμάτων. Αυτό βέβαια δίνει ένα αρκετά μεγάλο περιθώριο στην...«επαλήθευση», που δεν είναι στην πραγματικότητα επαλήθευση, αλλά μια ερμηνεία που προσαρμόζεται στο γεγονός, από την πλευρά των απατεώνων του πνεύματος. Αυτό γίνεται είτε με παρερμηνεία των γραφομένων (συμβολική κατανόηση αντί της κυριολεκτικής) είτε με παραχάραξη των αρχικών κειμένων. Ο Γρηγόριος ο επονομαζόμενος «Θεολόγος», στα «Θεολογικά έπη» (ποίημα ΛΔ´) δίνει τον εξής ορισμό για την προφητεία: «*Κήρυγμα αδήλων την προφητείαν λέγω*» (P.G. 37, 962). Είναι κήρυγμα για τα μη γνωστά. Και «κήρυγμα» σημαίνει **καθοδήγηση**. Ή χειραγώγηση.

Ο Ιωάννης ο επονομαζόμενος «Χρυσόστομος», προσπαθώντας να δικαιολογήσει και αυτός τα πράγματα και να δώσει έμφαση στην αξία της ερμηνείας της προφητείας μετά την (υποτιθέμενη) εκπλήρωσή της, γράφει στο έργο του «Περί ασάφειας των προφητειών», ότι «*Προφητεία δε όταν συνεσκιασμένως λέγεται, μετά την των πραγμάτων έκβασιν γίνηται σαφεστέρα, προ δε της εκβάσεως ουδαμώς*» (P.G. 56, 177). Το ίδιο λέει και στα σχόλια «εις την Ά Κορινθίους». «*Προφητεία ουκ εν τω καιρώ ω λέγεται, αλλ´ εν τω καιρώ της εκβάσεως της*

οικείας αλήθειας παρέχεται τον έλεγχο» (PG 61, 240-241). Είναι κατηγορηματικός στο ότι οι «προφητείες» είναι εκφρασμένες με ασάφεια, σκιωδώς και αινιγματωδώς. Κανείς δεν πρέπει να ζητά σαφήνεια. **«Μη ζήτη σαφήνεια εν ταις προφητείαις, ένθα σκιαί και αινίγματα»** (Εις τον Δανιήλ PG 56,233).

Ο Ειρηναίος της Λυών, στο έργο του «Έλεγχος της ψευδωνύμου γνώσεως», αναφέρει ομοίως ότι **«Πάσα γαρ προφητεία προ της εκβάσεως, αίνιγμα εστί και αντιλογία τοις ανθρώποις. Όταν δε έλθη ο καιρός, και αποβή το προφητευθέν, τότε της ακριβεστάτης επέτυχεν εξηγήσεως»** (Βιβλίο Δ', XXVI, Β.Ε.Π.Ε.Σ 5, σελ. 154).

Γιατί ο Θεός όμως να μην θέλει να είναι κατανοητός ευθύς εξ αρχής; Ποιο το νόημα της προφητείας εάν κανείς δεν καταλαβαίνει τί θέλει να πει προ της (υποτιθέμενης) εκβάσεως; Οι αρχαίοι Έλληνες σοφοί έλεγαν «σοφόν το σαφές». Τώρα καταλαβαίνουμε καλύτερα γιατί ο Παύλος λέει ότι η προφητεία είναι σημείο για τους πιστούς. Διότι, σύμφωνα με το ευαγγέλιο, είναι «πρόβατα».

Ορισμένα χαρακτηριστικά

Θείο σχέδιο

Πάντα οι «προφητείες» εκπληρώνουν ένα θεϊκό σχέδιο. Ο Θεός εργάζεται με τελικό σκοπό την επικράτηση του θελήματός του με κάθε μέσο. **«Πασα μου η βουλη στησεται και παντα οσα βεβουλευμαι ποιησω»** (Ησαΐας,46:10). Σημασία έχει αν ο άνθρωπος θα σταθεί ή δεν θα σταθεί στην μεριά του Θεού. Αυτή η ιδέα προκύπτει κατευθείαν από την Παλαιά Διαθήκη, και μπορεί να στηριχτεί σε αναρίθμητα χωρία.

Χαρακτηριστικό είναι το ακόλουθο το οποίο ταιριάζει στο μοτίβο που μόλις περιγράψαμε. Είναι από συνομιλία γερόντισσας με το πνευματικό της παιδί...

«Εάν οι μισοί Έλληνες αυτήν την στιγμή μετανοούσαν, τότε ο Κύριος θα άλλαζε όλο το σχέδιο του και ούτε πείνα, ούτε πόλεμος θα γίνονταν, όλη η κατάσταση θα ηρεμούσε και θα ξεκινούσε κάτι πολύ όμορφο για την Ελλάδα αλλά και για όλον τον κόσμο».

Συνεπώς, στο σχέδιο του Κυρίου που αποσκοπεί στην μετάνοια των ανθρώπων, περιλαμβάνονται δεινά όπως η πείνα και ο πόλεμος.

Καταστροφολογία

Φυσικά, δεν λείπει η καταστροφολογία ενός φοβερού πολέμου.

Παΐσιος: «Σ' αυτόν τον πόλεμο όλοι θα γυρίσουν νικημένοι. Ο Ελληνικός στρατός θα παραμείνει θεατής. Γήπεδο θα είναι η Παλαιστίνη, τάφος τους η Νεκρά Θάλασσα. Αυτό θα είναι και το πρώτο ημίχρονο...».

Ιωσήφ Βατοπαιδινός: «Η πρώτη φάσις έληξε του τρομερού πολέμου, τόσα δεινά πέντε μηνών δεν επαρκούν Θεέ μου; Το ζήτημα της Πόλεως πάλι θα βγει στη μέση κι ο κόσμος θα περιπλεχθεί και δε θα ξεμπερδέυση».

«Τα γεγονότα θα έλθουν πολύ πιο γρήγορα απ ότι περιμένετε... Ακολουθούν δύσκολες ημέρες τις οποίες επιτρέπει ο Χριστός να έρθουν... Η Ελλάδα θα περάσει μεγάλη μπόρα χωρίς τη στήριξή του γιατί οι Έλληνες δεν δήλωσαν μετάνοια και έχασαν τη πίστη τους... Δυστυχώς η Παναγία θα εγκαταλείψει την Ελλάδα αφού η μακροθυμία του Ιησού τελείωσε...».

«Ίσως» και «μπορεί»

Ένα άλλο χαρακτηριστικό είναι η γενικολογία. Για παράδειγμα, «Θα συμβούν γεγονότα πολλά. Ίσως προλάβετε να ζήσετε και εσείς πολλά από τα σημεία που γράφει η Αποκάλυψη» (Παΐσιος). Ποιά είναι «τα πολλά» και πότε θα γίνουν;

Καθόλου συγκεκριμένες

Επίσης, παρατηρείται το φαινόμενο ο προφήτης να διαφωνεί...με τον εαυτό του.

Παΐσιος: «Όχι. **Την Πόλη θα μας τη δώσουν οι Ρώσοι.** Θα την πάρουν σε πόλεμο που θα κάνουν με την Τουρκία και θα τη δώσουν σ' εμάς».

Παΐσιος: «**Οι Εγγλέζοι και οι Αμερικάνοι θα μας παραχωρήσουν την Πόλη.** Όχι γιατί μας αγαπάνε, αλλά γιατί αυτό θα συμπλέει με τα συμφέροντά τους».

Παπα-Γιάννης Καλαΐδης:

«Την Πόλη θα την πάρουμε την χρονιά που το Πάσχα θα πέσει 5 Μαΐου».

Ποιό το έτος; Στο ιστότοπο αυτό αναφέρονται οι διάφορες ημερομηνίες κατά τις οποίες πέφτει το Πάσχα, αρχίζοντας από το έτος 2010 μέχρι το έτος 2090. Μάλιστα, αναφέρονται και τα δύο εορτολόγια-ημερολόγια, το Ιουλιανό και το Γρηγοριανό. Καμία χρονιά το Πάσχα δεν πέφτει 5 Μαΐου κατά το παλαιό, ενώ κατά το νέο έπεσε το 2013 και θα πέσει το 2024. Αν λοιπόν ως τότε δεν γίνει τίποτα, αποδεικνύονται και από αυτό ως ανοησίες. Ειδικά αν τα συνδυάσουμε με τα λεγόμενα του Παϊσίου περί του Δ. Γράψα.

Σαφείς, αλλά αποτυχημένες προφητείες

Όταν επιχειρήθηκε να γίνει πιο σαφής η «προφητεία», διαψεύστηκε πανηγυρικά. Ο Παΐσιος είχε πει, ότι ο κ. Δημήτριος Γράψας θα ήταν αρχηγός άμυνας της χώρας όταν θα μας επιτίθονταν οι Τούρκοι. Ο Παΐσιος πέθανε το 1994. Ο Δ. Γράψας διετέλεσε αρχηγός Γ.Ε.Ε.Θ.Α. από το 2007 έως το 2009, όπου και αποστρατεύθηκε. «Εσύ **δεν** θα παραιτηθείς. **Εσύ θα είσαι ο αρχηγός της άμυνας της χώρας μας** όταν θα μας επιτεθούν οι Τούρκοι».

Προφητείες ή ερμηνεία της καταστάσεως;

Είναι διατυπωμένες με τέτοιο τρόπο ώστε περισσότερο κάνουν μια εκτίμηση της καταστάσεως παρά λένε κάτι μελλοντικό. Για παράδειγμα: «Όταν θα δούμε η Ελλάδα να παίρνει την πρεσβεία της από την Τουρκία και η Τουρκία την πρεσβεία της από την Ελλάδα, τότε θα πρέπει να πούμε: «Ταις πρεσβείαις της Θεοτόκου, Σώτερ σώσον ημάς» (Παΐσιος). Όταν δύο κράτη καταργούν τις πρεσβείες αλλήλων, είναι λογικό ότι αυτό γίνεται επειδή συντρέχουν πολύ σοβαροί λόγοι. Από τον Θεό θα περιμέναμε να μας πει το πότε θα γίνουν αυτά. Επίσης, «Θα γίνει σύγκρουση στο Αιγαίο. Εμείς δεν θα πάθουμε μεγάλο κακό» (Παΐσιος). Πάλι απουσιάζει οποιοσδήποτε προσδιορισμός τόπου και χρόνου. Επίσης, πώς; Με πλοίο, με αεροπλάνο; Οποιαδήποτε σύγκρουση, σε οποιαδήποτε εποχή και περιοχή του Αιγαίου, θα μπορούσε κάλλιστα να αποτελέσει την «εκπλήρωση».

Σε άλλη περίπτωση:

- Γέροντα θὰ γίνη πόλεμος;

- Ἐσεῖς κάνετε προσευχή; Ἐγὼ ἔχω ἀπὸ τὴν ἀνοιξη μέχρι τὸ φθινόπωρο ποὺ κάνω ἐπιστράτευση προσευχῆς -ἀθόρυβα-, γιὰ νὰ μᾶς λυπηθῆ ὁ Θεός, νὰ ἀποφύγουμε τὴν ἐπιστράτευση καὶ τὸν πόλεμο. **Εἶχα πληροφορία: “Κάνετε πολλή προσευχή, γιὰ νὰ ἐμποδιστοῦν οἱ Τοῦρκοι, διότι τὴν Κυριακὴ 16 Ὀκτωβρίου, ἔχουν σκοπὸ νὰ μᾶς χτυπήσουν”** (εἰπώθηκε τὸν **Νοέμβριο τοῦ 1983**). Ἡ πληροφορία δὲν ἦταν ἀνθρώπινη, ἀλλὰ θεϊκὴ). Δόξα τῷ Θεῷ, μέχρι στιγμῆς μᾶς φύλαξε ἡ Παναγία, ἃς εὐχηθοῦμε νὰ μᾶς προστατεύσει καὶ στὴ συνέχεια».

(Παΐσιος)

Η ερώτηση είναι πολύ συγκεκριμένη. Απαντιέται με ένα «ναι» ή «όχι». Η απάντηση του Παΐσιου όμως δεν είναι καθαρή. Όπως πάντα, έτσι και εδώ αποφεύγεται κάθε συγκεκριμένο στοιχείο. Ο Κύριος του μίλησε στις 16 Οκτωβρίου, όμως το

δημοσιοποίησε...κατόπιν εορτής. Εφόσον δεν συνέβη κάτι στις 16 Οκτωβρίου, άρα έπεσε...πολύ προσευχή. Συνεπώς δεν εκπληρώθηκε η τουρκική επιβουλή χάρη στην θεία καθοδήγηση. Αν όμως συνέβαινε κάτι, τότε θα ήταν...«εκπλήρωση». Επίσης, η υποτιθέμενη θεία οδηγία περί προσευχής απευθύνονταν σε πολλούς. Ωστόσο, μόνο ο Παΐσιος γνώριζε. Αυτό το είδος μπορεί να κληθεί και «αυτοεκπληρούμενη προφητεία», καθώς ό,τι και να πει κανείς, μέσα θα πέσει.

Θυμίζουν Γραφή...

Πολλές «προφητείες» που κυκλοφορούν, μπορούν να παραλληλιστούν με χωρία της Βίβλου. Το μοτίβο είναι ένας μεγάλος πόλεμος σε «ιερές» πόλεις-περιοχές, για τη δόξα του Κυρίου και των «ευνοουμένων» του.

Ιωσήφ Βατοπαιδινός: *«Τότε τα Έθνη μεληδόν θα σφάζονται αγρίως **στα όρια της Πόλεως** για τα Στενά κυρίως».*

*«Θα γίνει φοβερή σφαγή **στην περιοχή της πρώην Βυζαντινής Αυτοκρατορίας**. Από αυτούς που θα πεθάνουν, θα είναι **600 εκατομμύρια, ξέχωρα**».*

Επίσης, πολλές «προφητείες» κάνουν λόγο για έναν βασιλιά που θα δώσει ο Θεός ακριβώς την εποχή του μεγάλου πολέμου στην Κωνσταντινούπολη, δια του οποίου θα δοξαστεί ο Κύριος και η Ορθοδοξία, όπως θα κάνουμε λόγο παρακάτω. Αυτός βέβαια δεν θα είναι ο Μεσσίας.

Στο βιβλίο «Ιερεμίας» βρίσκουμε τα ίδια...με άλλα λόγια: *«ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και αναστησω τω δαυιδ ανατολην δικαιαν **και βασιλευσει βασιλευς και συνησει και ποιησει κριμα και δικαιοσυνην επι της γης 6 εν ταις ημεραις αυτου σωθησεται ιουδας και ισραηλ** κατασκηνησεται πεποιθως και τουτο το ονομα αυτου ο καλεσει αυτον κυριος ιωσηδεκ»* (Ιερεμίας, 23:6).

Στο βιβλίο «Ιεζεκιήλ», περιγράφεται ένας μεγάλος πόλεμος. Πολλοί λαοί και έθνη θα συναχθούν από τον «Κύριο» για να εκστρατεύσουν εναντίον του λαού Ισραήλ (38:1-8). Ο Κύριος όμως έχει το σχέδιό του: *«δια τουτο προφητευσον υιε ανθρωπου και ειπον τω γωγ ταδε λεγει κυριος ουκ εν τη ημερα εκεινη εν τω κατοικισθηναι τον λαον μου ισραηλ επ ειρηνης εγερθηση και ηξεις εκ του τοπου σου απ εσχατου βορρα και εθνη πολλα μετα σου αναβαται ιππων παντες συναγωγή μεγαλη και δυναμις πολλη και **αναβηση επι τον λαον μου ισραηλ** ως νεφελη καλυψαι γην επ εσχατων των ημερων εσται **και αναξω σε επι την γην μου** ινα γνωσιν παντα τα εθνη εμε εν τω αγιασθηναι με εν σοι ενωπιον αυτων»* (στ. 14-16).

«και μεγαλυνθησομαι και αγιασθησομαι και ενδοξασθησομαι και γνωσθησομαι εναντιον εθνων πολλων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος» (στ. 23).

Ο Ισραήλ και η γη που κατοικεί (που θεωρείται ως «γη» του ίδιου του Θεού), απλά μετατρέπεται σε «Κωνσταντινούπολη» και «περιοχή της πρώην Βυζαντινής Αυτοκρατορίας». Θα ήταν παράλειψη αν οι ιστορίες αυτές δεν διανθίζονταν με αίμα, και μάλιστα άφθονο.

Μοναχός Γεννάδιος: «Εις την Κωνσταντινούπολη θα γίνει μακελειό μεγάλο, και **η θάλασσα θα κοκκινίσει από αίματα** σφαγμένων ανθρώπων. Τριχρονίτικο δαμάλι (μοσχάρι) θα πλεύσει στο αίμα, όπως λέγει ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός στις προφητείες».

Και η Γραφή: «πληρης καταπεπατημενης και των εθνων ουκ εστιν ανηρ μετ' εμου και **κατεπατησα αυτους εν θυμω και κατεθλασα αυτους ως γην και κατηγαγον το αιμα αυτων εις γην**» (Ησαΐας, 63: 3).

«και εκθλιψω τους ανθρωπους και πορευσονται ως τυφλοι οτι τω κυριω εξημαρτον και **εκχει το αιμα αυτων ως χουν** και τας σαρκας αυτων ως βολβιτα» (Σοφονίας, 1:17).

Κυριάκος Τσιτσίκας: «Στην Κωνσταντινούπολη θα συσσωρευθούν όλα τα έθνη. Εκεί θα γίνει η μεγάλη μάχη που **το αίμα θα φτάνει μέχρι το χαλινό του ίππου**».

Άλλο ένα στοιχείο-μοτίβο των «προφητειών», είναι ότι τελικά η καταστροφή θα προφτάσει κάθε ανθρώπινη «ματαιότητα».

«Φτιάνετε σπίτια τωρνευτὰ καὶ **δὲν** πρόκειται νὰ κατοικήσετε σ' αὐτά» (Κοσμάς Αιτωλός).

Και η Γραφή: «οικοδομησουσιν οικιας και **ου μη** κατοικησουσιν εν αυταις» (Σοφονίας, 1:13).

Οι αριθμοί πάντα υπερβολικά μεγάλοι και πάντα στρογγυλοί. Παραπάνω είδαμε ότι θα πεθάνουν 600.000.000.

«Οι Κινέζοι θα περάσουν **τον Ευφράτη** ποταμό με **200.000.000** στρατό και θα προχωρήσουν προς τα Ιεροσόλυμα» (Παΐσιος).

Και η Γραφή: «καὶ ὁ ἕκτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ **ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν**

μέγαν τὸν εὐφράτην: καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου». (Αποκάλυψη, 16:12).

«καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἠτοιμασμένοι εἰς τὴν ὕραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἑνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. Καὶ **ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππικοῦ δισμυριάδες μυριάδων:** ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν» (Αποκάλυψη, 9:15-16).[200.000.000].

«Νὰ παρακαλῆτε νὰ εἶνε μέρα καὶ ὄχι νύκτα, καλοκαίρι καὶ **ὄχι χειμῶνας**» (Κοσμᾶς ο Αιτωλός).

«προσεύχεσθε δὲ **ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος** μηδὲ ἐν σαββάτῳ» (Κατὰ Ματθαῖον, 24:20).

Πολύ κοντά στο να μας δοθεί η Πόλη...

«...τότε ο Βασιλιάς Κωνσταντίνος θα συμβάλει ως μεσάζοντας να δοθεί η Πόλη στην Ελλάδα» (Παΐσιος).

Γέροντας «Τ»: «*Η Κωνσταντινούπολη θα δοθεί (ή θα παραδοθεί...), στον έκπτωτο βασιλέα των Ελλήνων*».

Ο Κωνσταντίνος ο Β΄ στον οποίο γίνεται η αναφορά, ήταν βασιλέας της Ελλάδος από το 1964 έως το 1973. Το 1973 καταργήθηκε η μοναρχία και έναν χρόνο μετά εξέπεσε οριστικά του αξιώματός του, με δημοψήφισμα. Σήμερα είναι 80 ετών (γεννήθηκε στις 2 Ιουνίου 1940). Αυτό σημαίνει ότι ως το υπόλοιπο της ζωής του, πρέπει να εκπληρωθούν οι προφητείες και να μας δοθεί η Κωνσταντινούπολη.

Πλαστογραφημένες προφητείες

Κυκλοφορούν όμως και πλαστογραφημένες προφητείες. Κλασσική περίπτωση, η παταγωδώς αποτυχημένη «προφητεία» του όσιου Ανδρέα.

Η αρχική διατύπωση, έχει ως εξής:

Ο μακάριος εἶπεν· Περί της πόλεως ἡμῶν γίνωσκε, ὅτι μέχρι της συντελείας του αἰῶνος το οιονοῦν ἔθνος ουδαμῶς φοβηθήσται· ου γαρ μη παγιδεύσει αὐτὴν τις, ἢ παραλήψεται, μη γένοιτο· κεχάρισται γαρ αὐτὴν τη Θεοτόκῳ, και ουδεὶς αρπάσει αὐτὴν ἀπὸ των τιμίων χειρῶν αὐτῆς, και τα κέρατα αὐτῶν συντρίψωσιν εν αισχύνῃ αναχωροῦντα, δόματα δε και πλούτον πολύν παρ' αὐτῆς κομιζόμεθα. Ἄκουσον δε περί αρχῆς ωδίνων, και περί συντελείας του κόσμου και των λοιπῶν. Εν ταις εσχάταις ἡμέραις αναστήσει Κύριος ο Θεός βασιλέα εκ πενίας, και πορεύεται εν δικαιοσύνῃ πολλή...

(P.G. 111, 853).

Ο λόγος αφορά την Κωνσταντινούπολη, η οποία ποτέ δεν θα πέσει σε χέρια αλλοεθνών, διότι την φυλάει η Θεοτόκος. Αυτό δεν συνέβη. Έπεσε στα χέρια των Τούρκων το 1453. Μετά τις μεταγενέστερες χριστιανικές επεμβάσεις, κυκλοφορεί ως εξής από μοναστηριακές εκδόσεις, από τις οποίες αντιγράφουν και οι χριστιανοί αρθρογράφοι:

*Η Πόλις αυτή, αποκρίθηκε ο μακάριος, που κατέχει τα πρωτεία ανάμεσα σε πολλές άλλες πόλεις και έθνη, θα μείνει απόρθητη και ελεύθερη. Τη φυλάει η Θεοτόκος «εν τη σκέπη των πτερύγων της», και με τις πρεσβείες της θα παραμείνει άτρωτη. Πολλά έθνη θα πολιορκήσουν τα τείχη της, αλλά η δύναμής τους θα συντριβή, και θ' αναχωρήσουν ντροπιασμένα. Απ' αυτή θα πλουτίσουν πολλοί και θα απολαύσουν τα αγαθά της. **Ωστόσο κάποια προφητεία λέει ότι θα την αλώσουν οι Αγαρηνοί και θα σφάξουν με το μαχαίρι τους πλήθους λαού. Εγώ όμως πιστεύω ότι θα εισορμήσει και το ξανθό γένος, του οποίου η ονομασία αρχίζει από το δέκατο έβδομο γράμμα της αλφαβήτου (P). Θα μπει λοιπόν και θα κατακόψει, και θα στρώσει τους αμαρτωλούς στο έδαφος. Αλλοίμονό του όμως από τα δύο ομογενή έθνη. Τα όπλα τους θα είναι γρήγορα σαν τον άνεμο, και καταστροφικά σαν κοφτερό δρεπάνι, που κόβει το θέρος τα γεννήματα. Τα όπλα αυτά δεν θα αναχαιτίζονται, αλλ' όμως μετά θα διαλύονται.***

Με μαύρο έντονο, είναι η πλαστογραφία του αρχικού αποσπάσματος, το οποίο έχει προστεθεί από τους μεταγενέστερους και δεν υπάρχει στον σχετικό τόμο της Ελληνικής Πατρολογίας.

Διαφωνίες μεταξύ προφητών και ερμηνευτών

Παρ, ότι η Εκκλησία έλαβε καταδικαστική θέση απέναντι στην μελέτη του μοναχού Μάξιμου (για ευνόητους λόγους) που πρόβλεπε την εμφάνιση του αντίχριστου κατά το έτος 2013, δεν αναιρείται το γεγονός ότι στο βιβλίο του για τους υπολογισμούς του, επικαλείται στοιχεία της Βίβλου και ορισμένων πατέρων. Δύο τινά μπορεί να συνέβησαν. Είτε οι συλλογισμοί του ήταν σωστοί, αλλά δεν εκπληρώθηκε κάτι επειδή τα δεδομένα δεν ήταν «θεόπνευστα», είτε οι συλλογισμοί του δεν ήταν σωστοί, πράγμα που σημαίνει ότι τα στοιχεία όπου βασίστηκε πάλι δεν ήταν «θεόπνευστα», εφόσον ο Θεός δεν κατάφερε να γίνει κατανοητός για άλλη μια φορά και μάλιστα σε ένα τόσο σημαντικό θέμα.

«Ο Αντίχριστος ήλθεν. Γεννήθηκε το 1983 και **θα εμφανισθεί το 2013** για να προετοιμάσει το έδαφος και να γίνει παγκόσμιος κυβερνήτης **το 2015**». Στο ίδιο βιβλίο προσδιόριζε ότι η ημέρα της Έβ Παρουσίας θα είναι η Κυριακή, τον όγδοο αιώνα (που μέσω αλχημειών μετατρέπεται σε χιλιετία), **το έτος 2018**.

Έτερος Αγιορείτης, ο Νείλος Σωτηρόπουλος, γράφοντας σε παλαιότερη εποχή το βιβλίο «Η ερχομένη οξεία και δίστομος ρομφαία» εκδόσεις Σίμωνος Πέτρας Αγίου Όρους 1966, χρησιμοποιώντας χωρία από το βιβλίο «Δανιήλ», την «Αποκάλυψη», τον «Αγαθάγγελο», την «προφητεία ανωνύμου», την «προφητεία την χαραχθείσα στον τάφο του Κωνσταντίνου», τον Μεθόδιο Πατάρων, τον «όσιο» Ανδρέα, του Λέοντος του «Σοφού», του Ταρασίου και του Κοσμά του Αιτωλού, καταλήγει στο ότι **όλα τα προφητευόμενα θα τελειώσουν το έτος 1984...**

*Τα γεγονότα που θα διαδραματισθούν έως το 1984 είναι: α) Η καταστροφή του Τουρκικού κράτους, β) η καταστροφή της κομμουνιστικής Ρωσίας, γ) η κατάργησης του Πάπα, δ) η κατάργησης πασών των χριστιανικών αιρέσεων, και πασών των πολιτικών και φιλοσοφικών πλανών και επικράτησις της Ορθοδόξου πίστεως, αφού υποστούν τας καταστρεπτικάς συνεπείας της πλάνης των τα έθνη της Δύσεως, ε) η διακυβέρνησις του κόσμου υπό ανθρώπου αγίου που εμφανώς θα υποδείξει ο Θεός, στ) η επισυναγωγή των Εβραίων εις Παλαιστίνην, ζ) μερική ανάστασις, ή η πρώτη ανάστασις νεκρών. Πάντα ταύτα θα γίνουν κατά γράμμα, διότι **τα λέγει ο προφητικός λόγος του Θεού**.*

(σ. 25)

*Μέχρι το έτος 1984 η Ιερουσαλήμ θα γίνει Ορθόδοξη Χριστιανική εξ Εβραίων και Ελλήνων Χριστιανών, και το προσκύνημα πάντων των εθνών, **σύμφωνα με τας προφητείας**.*

(ο.π. σ. 37)

*Από το 1972...θα έχει τελειώσει και ο τελευταίος και μεγάλος πόλεμος, τον οποίον, ως θα ιδώμεν, **περιγράφουν οι άγιοι Προφήται** λεπτομερώς και με τα μελανώτερα χρώματα.*

(ο.π. σ. 39).

Το τέλος δε όλων των προφητευόμενων καιρών και χρόνων που εβασίλευσεν ο διάβολος δια των μεγάλων αυτοκρατοριών, είναι το έτος

1984, οπότε αρχίζει νέα εποχή δια την ανθρωπότητα, διότι θα βασιλεύσει ο Χριστός δια της επικρατήσεως και θριάμβου της Ορθοδόξου Πίστεως.
(ο.π. σ. 40)

Τώρα ευρισκόμεθα εις τας παραμονάς της πραγματοποιήσεως του υπολοίπου μέρους αυτής από το ρητόν «Το δε ξανθόν γένος άμα μετά των πρακτόρων όλον Ισμαήλ τροπώσουν...». Από το ρητόν αυτό έως το τέλος της προφητείας η εκπλήρωσις αυτής θα γίνει εντός των ετών 1968-1969. [...] Τότε θα επέμβει ο Θεός εμφανώς, θα σταματήσει ο πόλεμος και θα υποδείξει τον άνδρα όστις θα παραδώσει την Πόλιν εις τους Έλληνας που ανήκει, και τον κόσμον να ειρηνεύσει.
(ο.π. σ. 57-58)

Από ένα μέρος του ορθόδοξου κόσμου, με τις ευλογίες διάφορων καλόγερων, πιστεύεται ότι κάποια στιγμή θα γίνει ένας πολύ μεγάλος πόλεμος για θρησκευτικούς λόγους στην Κωνσταντινούπολη. Τότε ακριβώς η Πόλη θα δοθεί στους ορθόδοξους Έλληνες και ο Θεός θα υποδείξει έναν βασιλιά ο οποίος με τους θρησκευτικούς πολέμους που θα κάνει θα εκδικηθεί τους αλλόθρησκους και άπιστους. Τότε πολλοί θα πιστεύσουν και θα υπάρξει μια χρονική περίοδος μεγάλης υλικής και πνευματικής ευμάρειας. Αυτά λένε οι «προφητείες» χονδρικά. Διαφωνούν όμως στις λεπτομέρειες. Από την άλλη μεριά, ένα άλλο μέρος του ορθόδοξου κόσμου, πιστεύει ακριβώς το αντίθετο. Ότι δηλαδή, δεν θα υπάρξει ούτε ένας μεγάλος πόλεμος στην Πόλη, ούτε ότι θα μας δοθεί, ούτε ότι θα εγερθεί κάποιος βασιλιάς ο οποίος θα εκπληρώσει το σχέδιο της αναλαμπής. Διότι αυτά **δεν** δηλώνονται στις Γραφές **ούτε** στην διδασκαλία των μεγάλων πατέρων. Το αντίθετο. Ότι στα έσχατα, η πίστη θα συρρικνωθεί για την υποδοχή του Αντίχριστου. Θεωρούν ότι είναι πλάνη στην οποία υπέπεσαν γέροντες (έστω και αν θεωρούνται «άγιοι» ή «όσιοι») επειδή παρασύρθηκαν από εθνικιστικά φρονήματα και έδωσαν προσοχή **σε αμφιβόλου προελεύσεως κείμενα**. Και όντως, έχουν δίκιο. Όμως οι σύγχρονοι «φωτισμένοι» γέροντες που τα διαδίδουν, γιατί δεν φωτίζονται από το Άγιο Πνεύμα και ως προς αυτό;

Το «ξανθό» γένος και η Πόλη - Ανακρίβειες και αντιφάσεις

Το ξανθό γένος **θα καταστρέψει την Κωνσταντινούπολη**, σύμφωνα με τους χρησμούς του Λέοντος του «Σοφού». «*Βύζαντος αυλή, εστία Κωνσταντίνου, Ρώμη, Βαβυλών και Σιών άλλη νέα, τρις τρις εκατόν και συ συνάρξεις κράτος, μιας*

αυτοίς υστερούσης εικάδος. Ως χουν αθροίσεις των εθνών το χρυσίον, και πάσας άρξεις τας περίξ φυλαρχίας. **Αλλά σε πυρίστατον και ξανθόν γένος πάσαν τεφρώσει και το σον λύσει κράτος»** (P.G. 107, σ. 1149).

Σύμφωνα με τον «όσιο» Ανδρέα, **η Κωνσταντινούπολη δεν θα καταστρεφεί διότι ποτέ δεν θα πέσει σε χέρια εχθρών**, καθώς την φυλάει η «Θεοτόκος». «Ο μακάριος είπεν· Περί της πόλεως ημών γίνωσκε, ότι μέχρι της συντελείας του αιώνος το οιονούν έθνος ουδαμώς φοβηθήσται· ου γαρ μη παγιδεύσει αυτήν τις, ή παραλήψεται, μη γένοιτο· κεχάρισται γαρ αυτήν τη Θεοτόκω, και ουδείς αρπάσει αυτήν από των τιμίων χειρών αυτής, και τα κέρατα αυτών συντρίψωσιν εν αισχύνη αναχωρούντα, δόματα δε και πλούτον πολύν παρ' αυτής κομιζόμεθα» (P.G. 111, σ. 853).

Σύμφωνα με την προφητεία του «αγίου» Μεθοδίου Πατάρων, οι Αγαρηνοί (που είναι Άραβες και όχι Τούρκοι) θα περικυκλώσουν τα τείχη της Κωνσταντινούπολης. «**Εν ταις εσχάταις ημέραις του εβδόμου αιώνος επαναστατήσονται οι Αγαρηνοί και περικυκλώσουσι τα τείχη της Πόλεως Βυζαντίου**». Ο έβδομος αιώνας κατά τους χριστιανούς Πατέρες είναι συμβολικά η τελευταία εποχή του πεπτωκότος κόσμου. Ο όγδοος, θεωρείται συμβολικά, ο αιώνας της Βασιλείας του Θεού. Το ξανθό γένος θα καταλάβει όμως την Κωνσταντινούπολη. «**Και κρατήσει επί την Επτάλοφον το ξανθό γένος**».

Σύμφωνα με την «προφητεία» που βρίσκεται χαραγμένη στον τάφο του «Μεγάλου» Κωνσταντίνου, το ξανθό γένος θα πάρει την Επτάλοφο (Κωνσταντινούπολη). «**Το δε ξανθόν γένος άμα μετά των πρακτόρων όλων Ισμαήλ τροπώσουν την Επτάλοφον επάρουν μετα των προνομίων**».

Ποιός θα παραδώσει την Πόλη στους ορθόδοξους Έλληνες;

Σύμφωνα με τους χρησμούς του Λέοντος, αφού το ξανθό γένος κατακαύσει την Κωνσταντινούπολη (ως τιμωρία από τον Θεό), οι άνθρωποι θα συνετιστούν και τότε ο Θεός θα κάνει αποκατάσταση, φανερώνοντας τον «εκ πενίας» βασιλιά. Αυτός θα βασιλεύσει σε όλη την γη. **Πουθενά δεν γίνεται λόγος ότι η Πόλη θα μας «παραδοθεί»** (P.G. 107, 1121-1149). **Ούτε στο αρχικό κείμενο** του «οσίου» Ανδρέα υπάρχει κάτι σχετικό. **Μόνο στο πλαστογραφημένο απόσπασμα** που κυκλοφορούν οι χριστιανικές ιστοσελίδες. Όσον αφορά την «προφητεία» του Μεθοδίου Πατάρων, αναφέρεται σε έναν θρησκευτικό πόλεμο (όπως και του «αγίου» Ταρασίου) που θα κάνει ο βασιλιάς που θα ορίσει ο Θεός, μετά τον πόλεμο στην Πόλη. Η επιγραφή στον τάφο του Μ. Κωνσταντίνου, επίσης

δεν αναφέρει κάτι σχετικό με τους Έλληνες.

Σύμφωνα με την «προφητεία» του Ανωνύμου, η Πόλη θα παραδοθεί στους Έλληνες **από έναν άγγελο**, μετά τον μεγάλο πόλεμο στην Κωνσταντινούπολη. «*Παύσις πολέμου υπό αγγέλου και παράδοσις πόλεως τοις Έλλησι*». Ο «Αγαθάγγελος» αναφέρει ότι **οι Ρώσοι** θα μας δώσουν την Πόλη.

Αναλαμπή της Ορθοδοξίας;

Στην προφητεία του «Ανωνύμου», αναφέρεται ρητά ότι θα επικρατήσει η ορθόδοξη πίστη, ενώ θα σβήσει κάθε «πλάνη». «*Υπόκυψις Λατίνων εις αλάνθαστον Πίστιν Ορθοδόξων. Εξωθήσεται Ορθόδοξος Πίστις από Ανατολών μέχρι Δυσμών. Φόβος και τρόμος βαρβάρων υπ' αυτής. Παύσις του Πάπα και κήρυξις ενός Πατριάρχου δι' όλην την Ευρώπην*».

Παΐσιος: «*Όλοι ανεξαρτήτως θα πιστέψουν. Δεν θα υπάρχει ούτε ένας άνθρωπος άπιστος*».

Ιωσήφ ο Βατοπεδινός: «*Ακολουθως, αυτής της μεγάλης κλίμακας κάθαρσης, θα γίνει τέτοια αναγέννηση της Ορθοδοξίας, όχι μόνο στην Ρωσία, αλλά σε ολόκληρο τον κόσμο. Τέτοια αναλαμπή της Ορθοδοξίας*».

Σίμων Αρβανίτης: «*Η Ελλάς, θα δείτε σε λίγο πόσο θα γίνει μεγάλη, μεγάλη, μεγάλη. Όχι μόνο θα δείτε, θα έχει εξαίρετο και λαμπρό παράδειγμα εις όλη την οικουμένη*».

Ιωάννης Χοζεβίτης: «*Τότε η Ορθοδοξία εις όλον τον κόσμο θα ακτινοβολήσει, θα αναφισθή η κακία και μεγάλη αγάπη θα υπάρχει*».

Εφραίμ Αριζόνας: «*Η ζωή αυτών των χρόνων θα είναι μια παραδεισένια πάνω στη γη από απόψεως αγαθών και από απόψεως πίστεως*».

Προφανώς οι γέροντες συμφωνούσαν ότι μέσα στην δόξα της «αληθούς» πίστεως ήταν και οι σφαγές των αλλόπιστων, διότι σύμφωνα με τις «προφητείες», ο βασιλιάς που θα οδηγήσει στην εκπλήρωση του θείου σχεδίου, θα προβεί σε θρησκευτικούς πολέμους ως το τιμωρό χέρι του θεού.

Υπάρχουν όμως και φωνές που ισχυρίζονται τα αντίθετα. Ο Σεραφείμ Ρόουζ, δεινός μελετητής της Βίβλου και της αγιοπατερικής παραδόσεως, ισχυρίζεται τα εξής:

Οι Άγιες Γραφές και οι Ορθόδοξοι πατέρες μας λένε καθαρά ότι ο χαρακτήρας των εσχάτων καιρών δεν θα είναι καθόλου μια σπουδαία θρησκευτική αναζωπύρωση, ή μια έκχυση του Αγίου Πνεύματος, αλλά

μάλλον μια σχεδόν γενική αποστασία, μια πνευματική πλάνη τόσο λεπτή ώστε ακόμα και οι εκλεκτοί, αν είναι δυνατόν, να πλανηθούν. Μια ουσιαστική εξαφάνιση του Χριστιανισμού από το πρόσωπο της γης. **“Αλλά όταν έρθει ο Υιός του ανθρώπου, θα βρει άραγε την πίστη στη γη;”** (Λουκάς 18:8). Ακριβώς κατά τους έσχατους καιρούς πρόκειται να λυθεί ο σατανάς (Αποκάλυψη 20:3) με σκοπό να προκαλέσει το τελικό και μεγαλύτερο ξεχειλίσμα του κακού στη γη.

(«Η Ορθοδοξία και η θρησκεία του μέλλοντος», σελ. 95)

Το όνομα του «εκ πενίας» βασιλιά

Σύμφωνα με το εγχάραγμα στον τάφο του Κωνσταντίνου, τον βασιλιά στον οποίο ευαρεστείται και δια του οποίου θα μεγαλουργήσει, θα αποκαλύψει ο Θεός: «και φωνή βοήσει τρίτον, στήτε στήτε μετά φόβου σπεύσατε πολλά σπουδαίως εις τα δεξιά τα μέρη άνδρα εύρητε γενναίον θαυμαστόν και ρωμαλέον, τούτον έξετε Δεσπότην, φίλος γαρ εμού υπάρχει· και αυτόν παραλαβόντες, θέλημα εμόν πληρούτε». Τα ίδια αναφέρονται και στους χρησμούς του Λέοντος. Δηλαδή, **δεν** δίνεται κανένα στοιχείο για το όνομά του. Στην «προφητεία» του Μεθοδίου Πατάρων όμως, αναφέρεται το όνομα **«Ιωάννης»**. «Στήσατε αυτόν Βασιλέα, και δώσουν αυτώ εις την δεξιάν χείρα ρομφαίαν λέγοντες αυτώ· “ανδρίζου Ιωάννην...”». Στην «προφητεία» του Ταρασίου, αναφέρεται: «Ο άγιος Βασιλεύς ο εν αρχή του ονόματος αυτού Ι και εν τω τέλει Σ...».

Ποιά είναι τα «εξαμίλια»;

Ούτε σε αυτό υπάρχει συμφωνία, εφόσον κατά καιρούς έχουν δοθεί διαφορετικές τοποθεσίες.

Μοναχός Γεννάδιος: «Οι Τούρκοι θα μας επιτεθούν, **θα περάσουν τον Έβρο ποταμό**, προκαλούντες παντός είδους καταστροφάς. Θα φτάσουν ως τα Εξαμίλια».

Σχόλιο: Εφόσον οι Τούρκοι μπαίνουν στον ελληνικό χώρο, συνεπώς τα «Εξαμίλια» τοποθετούνται εντός ελληνικής χερσαίας περιοχής.

Διαφορετικά τα λέει ο Παΐσιος: **«Εξαμίλια είναι κάθε σημείο που απέχει έξι μίλια από τις ακτές της Τουρκίας. Το ίδιο και από τη δική μας πλευρά. Κάθε σημείο που απέχει έξι μίλια από τις ακτές μας, από οποιοσδήποτε νησιωτικές ή χερσαίες ακτές, είναι τα Εξαμίλια»**.

Σχόλιο: Συνεπώς, τα Εξαμίλια δεν είναι μια συγκεκριμένη περιοχή. Και πολύ περισσότερο, δεν είναι μετά τον Έβρο ποταμό.

Τεράστια η ευθύνη του Χριστιανισμού που μετέτρεψε την άλλοτε χώρα του φιλοσοφικού φωτός σε χώρα της δεισιδαιμονίας...

Διομήδης